

Evangelí del dimarts de la setmana II de Pasqua: la serp de Moisès i la Creu de Jesús

Evangelí i comentari del dimarts de la setmana II de Pasqua. “I així com Moisès va enlairar la serp en el desert, també el Fill de l’home ha de ser enlirat, perquè tots els qui creuen tinguin en ell vida eterna”. El Senyor ens ensenya que la Vida amb majúscula és possible si mirem i tenim posat el cor en Jesús crucificat.

Evangelí (Jn 3, 5a. 7b-15)

Jesús respongué (*a Nicodem*):

—“Cal que nasqueu de dalt”. El vent bufa allà on vol; en sents la remor, però no saps d'on ve ni on va. Així mateix passa amb el qui neix de l'Esperit.

Nicodem li replicà:

—Com pot ser tot això?

Jesús li respongué:

—I tu, que ets mestre d'Israel, no ho comprens? En veritat, en veritat et dic que nosaltres parlem d'allò que sabem i donem testimoni d'allò que hem vist, però vosaltres no accepteu el nostre testimoni. Si no em creieu quan us parlo de les coses terrenals, com podreu creure'm quan us parli de les celestials? Ningú no ha pujat mai al cel, fora d'aquell qui n'ha baixat, el Fill de l'home. I així com

Moisès va enlairar la serp en el desert, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen tinguin en ell vida eterna.

Comentari

La litúrgia, en continuïtat amb ahir, ens presenta la segona part de la conversa entre Nicodem i Jesús. El Senyor està convidant aquest jueu influent a abandonar els seus esquemes de pensament i a acollir el missatge sobre un nou tipus de vida “segons l'Esperit”. Aquestes paraules, però, deixen força desconcertat Nicodem, qui no pot estar-se de preguntar-li: i com pot ser això?

Possiblement amb una mica d'ironia, Jesús li respon que és curiós que un “mestre d'Israel” quedi tan desconcertat davant de les coses de Déu, que se suposa que són de la seva

competència. Però no el deixa a la foscor i passa a revelar-li un gran misteri. A la primera part de la conversa, Jesús havia asseverat que la nova Vida vindria a través de l'Esperit Sant (cf. *Jn* 3, 5). Ara li ensenya que aquesta Vida ens seria donada també gràcies a Ell. Per a mostrar-li com succeiria això, Jesús fa un paral·lelisme amb la història de Moisès i la serp de bronze (cf. *Nm* 21, 4-9).

En aquella ocasió, el poble, notant el pes de pelegrinar pel desert, va començar a enyorar els dies d'Egipte i a maleir Déu i Moisès per la seva situació. En càstig per la ingratitud, Déu va enviar unes serps verinoses que van generar un gran estrall al poble. Però Moisès va intercedir al Senyor, que li va manar fer una serp de bronze i posar-la enlaire alhora que li indicava: “tothom qui hagi estat picat, si la mira, salvarà la vida” (*Nm* 21, 8).

Aquest símbol misteriós és reprès per Jesús per mostrar, doncs, de quina manera Ell ens donaria la Vida divina. Igual que la serp de bronze guaria els que anaven a morir per la picadura d'una serp -evocant el drama del pecat dels nostres primers pares-, de la mateixa manera Jesús donaria la Vida a tots aquells que “miressin aquell que han traspassat” a la Creu (cf. *Jn* 19, 37).

El missatge que Jesús anuncia a Nicodem és una invitació a acollir la Vida que Déu ens ofereix i, igual que els israelites al desert, quedar guarits de les nostres ferides i misèries. Per això, és interessant escoltar allò que el Senyor ens ensenya avui: que la Vida amb majúscula és possible si mirem i tenim posat el cor en Jesús crucificat.

Martín Luque // Drayer11 -
Getty Images

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dimarts-de-la-setmana-ii-de-pasqua-
la-serp-de-moises-i-la-creu-de-jesus/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dimarts-de-la-setmana-ii-de-pasqua-la-serp-de-moises-i-la-creu-de-jesus/)
(13/08/2025)